

Sygn. akt II Ca 69/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Grzegorz Ślęzak (spr.)
Sędziowie	SSO Jarosław Gołębiowski SSR del. Magdalena Wojciechowska
Protokolant	sekr. sądowy Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy ze skargi Towarzystwa (...) w W. z udziałem T. M., K. M., U. D. jako następców prawnych zmarłej powódki Z. M.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim II Wydziału Cywilnego Odwoławczego z dnia 28 maja 2015 roku, sygn. akt II Ca 350/15 z powództwa Z. M. przeciwko Towarzystwu (...) w W. o zapłatę

1. zmienia zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28 maja 2015 roku w sprawie II Ca 350/15 w punkcie pierwszym sentencji w ten sposób, że zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz następców prawnych Z. T. P. M., U. D. i K. M. kwoty po 2.562,50 (dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt dwa 50/100) złotych na rzecz każdego z nich z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2011 roku do dnia zapłaty oraz na rzecz tychże solidarnie kwotę 2.870,29 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, a także w punkcie drugim sentencji w ten sposób, że zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz T. M., U. D. i K. M. solidarnie kwotę 985,00 (dziewięćset osiemdziesiąt pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;

2. oddala skargę w pozostałej części oraz znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania wywołane skargą.

SSA w SO Grzegorz Ślęzak

SSO Jarosław Gołębiowski SSR Magdalena Wojciechowska

Sygn. akt II Ca 69/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym prawomocnym wyrokiem z dnia 28 maja 2015 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim po rozpoznaniu na rozprawie sprawy z powództwa Z. M. przeciwko Towarzystwu (...) w W. o zapłatę na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 12 lutego 2015 roku, sygn. akt I C 196/13

1. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 7.687,50 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04 września 2011 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2.870,29 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.
2. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 985,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy ustalił, że:

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 12 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Radomsku oddalił powództwo Z. M. skierowane przeciwko Towarzystwu (...) w W. o zapłatę kwoty 7.687,50 zł oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.217,00 zł tytułem kosztów procesu.

Sąd Rejonowy oddalił powództwo uznając w oparciu o opinię biegłego z zakresu budownictwa, że szkoda w postaci zawałania się ściany kanału naprawczego oraz uszkodzenia posadzki betonowej w budynku gospodarczym należącym do powódki pozostaje w znikomym związku przyczynowym z podtopieniem i zalaniem terenu deszczem nawalnym. Przyjął, że bez deszczu nawalnego i tak doszłoby do szkody, gdyż ścianka kanału była skorodowana przez wodę, kanał nie posiadał żadnych izolacji przeciwwodnych oraz że przyczyną powstania szkody nie był deszcz nawalny, ale wysoki stan poziomu wód w gruncie. Nadto Sąd Rejonowy wskazał, że „uwzględnienie powództwa zmusiłoby sąd do przyjęcia wartości odszkodowania z rachunku złożonego przez powódkę, bez możliwości jego zweryfikowania z powodu braku kosztorysu oraz przy przyjęciu tezy powódki, że samo wystąpienie deszczu nawalnego jest wystarczające do przyjęcia związku przyczynowego między tym deszczem a powstaniem szkody, gdy w sposób niewiarygodny powódka podawała różne daty powstania szkody, a to 26 - 27 lipca i 30 lipca 2011 r. lub 2012 r.”

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie przepisu art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik powódki zaskarżając go w całości, zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

- art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że odpowiedni stan techniczny budynku, konieczność zabezpieczenia przeciwwodnego fundamentów, właściwe odprowadzanie wód opadowych od budynku są kryteriami warunkującymi zasądzenie odszkodowania na rzecz powódki,

- art. 361 § 1 k.c. poprzez przyjęcie, że zwałenie się lewej ściany kanału naprawczego oraz uszkodzenie posadzki betonowej w budynku gospodarczym należącym do powódki pozostaje w znikomym związku przyczynowym z podtopieniem i zalaniem terenu deszczem nawalnym.

Mając na uwadze powyższe apelujący wnosili o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz o zmianę wyroku w zakresie kosztów procesu za I Instancję oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępcy radcy prawnego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik pozwanego wnosił o oddalenie apelacji oraz o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, iż apelacja zasługuje w całości na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie Sąd I instancji dopuścił się bowiem naruszenia prawa materialnego art. 67 ust. 1 i 2 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity - Dz.U. z 2013 r., poz. 392 ze zm.), zwanej dalej w skrócie ustawą.

Szkody wywołane deszczem nawalnym definiuje art. 67 ust. 1 i 2 pkt 5 ustawy, stanowiąc, że ubezpieczyciel odpowiada za szkody powstałe w wyniku opadów deszczu o współczynniku wydajności co najmniej 4. Punkt 4 art. 67 ust. 2 ustawy przewiduje odpowiedzialność za szkody wywołane podtopieniem, za które ustawa uważa szkody powstałe wskutek zalania terenów w wyniku deszczu nawalnego lub spływu wód po zboczach lub stokach na terenach górskich i falistych.

Natomiast w myśl przepisu art. 67 ust. 3 ustawy szkody wywołane deszczem nawalnym ustala się w oparciu o informacje uzyskane z (...). W przypadku braku możliwości uzyskania odpowiednich informacji przyjmuje się stan faktyczny i rozmiar szkód świadczący o działaniu tych zjawisk.

W niniejszej sprawie (...) (...) w P. potwierdził, że w dniu 26 lipca 2011 r. w D. występowały opady deszczu, którego współczynnik wydajności w czasie największego natężenia opadów przekraczał wartość 4,0. W świetle powyższej informacji nie można wykluczyć, że do zniszczeń w budynku powódki doszło na skutek zalania terenu wskutek deszczu nawalnego. Dyspozycja powołanego wyżej art. 67 ust. 3 ustawy pozwala na przyjęcie domniemania faktycznego (art. 231 k.p.c), że do szkody powódki doszło na skutek deszczu nawalnego. Wystarczające jest przy tym, że powstanie szkody w takich okolicznościach jest wysoce uprawdopodobnione. Trzeba bowiem pamiętać, że siły przyrody to zjawiska nieprzewidywalne, gwałtowne i trudne do zbadania po czasie. Dlatego też ustawodawca uprościł sposób dowodzenia, że do szkody w budynkach wchodzących w skład gospodarstwa rolnego objętych obowiązkowym ubezpieczeniem doszło na skutek zdarzeń losowych wymienionych w ust. 1 art. 67 ustawy.

Jak zasadnie zarzuca apelacja stan techniczny budynku powódki, ukształtowanie terenu, konieczność zabezpieczenia przeciwwodnego fundamentów, kwestia właściwego odprowadzenia wód opadowych od budynku, struktura gruntu pod posadzką i wokół budynku powódki nie są kryteriami warunkującymi przyznanie powódce ochrony ubezpieczeniowej. Tym samym nie mają one wpływu na ustalenie, czy doszło do powstania wypadku ubezpieczeniowego. Z tego powodu ustalenia biegłego z zakresu budownictwa w zakresie tego, że szkoda w budynku powódki pozostaje w znikomym związku przyczynowym z podtopieniem i zalaniem terenu deszczem nawalnym wobec błędnego przyjęcia przez biegłą, że wskazane wyżej okoliczności dotyczące stanu technicznego budynku i całokształtu okoliczności związanych z ukształtowaniem terenu i sposobu odprowadzania wód opadowych nie mogą być uznane za prawidłowe.

Stąd też kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy jest ustalenie (...), w oparciu o które należy ustalić, że bezpośrednią przyczyną sprawczą szkody był występujący w dniach 26 – 27 lipca 2011 r. deszcz nawalny, za którą to szkodę pozwany ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność (art. 361 § 1 k.c.). Na skutek deszczu nawalnego doszło do podniesienia poziomu wód gruntowych i wyrządzenia szkody powódce.

Na podkreślenie zasługuje, że w myśl art. 59 i 72 ustawy ubezpieczeniem obowiązkowym objęte są wszystkie budynki wchodzące w skład gospodarstwa rolnego, za wyjątkiem budynków, których stan techniczny osiągnął 100% normy zużycia oraz przeznaczonych do rozbiórki na podstawie ostatecznych decyzji właściwych organów.

Zatem niedopuszczalne jest przy ustalaniu, czy nastąpił wypadek ubezpieczeniowy uwzględnianie okoliczności dotyczących stanu budynku i jego wpływu na sam fakt wystąpienia szkody objętej ubezpieczeniem obowiązkowym.

Sąd Okręgowy uznał więc, że strona pozwana odpowiada na podstawie zawartej umowy ubezpieczeniowej za szkodę wyrządzoną w budynku powódki zdarzeniem losowym wskazanym w ust. 2 art. 67 ustawy i dlatego uwzględnił powództwo w całości.

Nieuzasadnione były również wątpliwości Sądu Rejonowego co do daty powstania szkody, tym bardziej, że strona pozwana daty tej nie kwestionowała.

Jeśli chodzi o wywoły Sąd I instancji odnośnie kwestii wysokości szkody, to stwierdzić należy, że strona pozwana również nie podważała, że naprawa uszkodzonego budynku kosztowała 7.318,50 zł. Tym samym dopuszczanie przez Sąd z urzędu na tę okoliczność dowodu z opinii biegłego było sprzeczne z zasadą, że przedmiotem dowodu nie mogą być okoliczności niesporne i przyznane przez stronę przeciwną (art. 229 k.p.c.).

Sąd Okręgowy uznał, iż na wysokość szkody doznanej przez powódkę wskutek przedmiotowego zdarzenia poza kosztami przywrócenia budynku do stanu poprzedniego składa się również dochodzona pozwem kwota 369 zł tytułem zwrotu poniesionych przez powódkę kosztów uzyskania informacji wskazanej w art. 67 ust. 3 ustawy. Zasadzając również te kwoty Sąd Okręgowy miał na uwadze rzeczywistą konieczność ich poniesienia przez powódkę w sytuacji odmowy przyjęcia przez pozwanego odpowiedzialności ubezpieczeniowej. Tym samym Sąd w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone między innymi w wyroku z dnia 2 września 1975 r. w sprawie I CR 505/75, (niepubl. Lex 7747), w którym wskazano, że dokonana przed wszczęciem postępowania sądowego i poza zabezpieczeniem dowodów ekspertyza może być istotną przesłanką zasądzenia odszkodowania. W takim wypadku koszt ekspertyzy stanowi szkodę ulegającą naprawieniu. Stanowisko to zostało podtrzymane w uchwale Sądu Najwyższego z 18 maja 2004 r. w sprawie III CZP 24/04 (Prok. i Pr. 2005/1/32).

W związku z powyższym Sąd Okręgowy uznał poniesiony koszt uzyskania informacji za niezbędny i uzasadniony i w związku z tym zaliczył go w poczet zasądzonej od pozwanego na rzecz powódki kwoty odszkodowania.

Z powyższych względów i na podstawie art. 386 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 7.687,50 zł oraz na podstawie art. 98 k.p.c. orzekł o kosztach procesu za postępowanie przed sądem pierwszej instancji oraz za postępowanie apelacyjne, którymi w całości obciążył pozwanego zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Strona pozwana wniosła skargę o wznowienie postępowania w sprawie II Ca 350/15 zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 28 maja 2015 roku.

Wskazując jako podstawę wznowienia przepis art. 401 pkt 2 k.p.c. skarżący wnosił o:

1. wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. sygn. akt II Ca 350/15 z dnia 28 maja 2015 roku;
2. uchylenie wskazanego wyroku i zawieszenie postępowania w sprawie;
3. zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych;
4. dopuszczenie dowodów z:
  - niepodjętej korespondencji nadanej do powódki Z. M. wraz z kopertą z naniesioną adnotacją o przyczynie zwrotu przesyłki – na okoliczność daty powzięcia przez pozwanego wiadomości o śmierci powódki;
  - odpisu skróconego aktu zgonu Z. M. – na okoliczność braku zdolności sądowej strony powodowej w chwili wyrokowania, skutkującej nieważnością wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. sygn. akt II Ca 350/15.

Postanowieniem z dnia 12 października 2015 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. postanowił:

1. wznowić postępowanie w sprawie II Ca 350/15;
2. zawiesić postępowanie apelacyjne w sprawie z uwagi na śmierć powódki na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 kpc z dniem 25 kwietnia 2015 roku;

3. po zakończeniu postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po Z. M. toczącego się przed Sądem Rejonowym w Radomsku akta przedstawić do decyzji.

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2017 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. postanowił podjąć zawieszony postępowanie apelacyjne w sprawie z udziałem następców prawnych zmarłej powódki Z. T. M., U. D. i K. M..

Na rozprawie odwoławczej pełnomocnik pozwanego wnosił o oddalenie apelacji wniesionej przez powódkę od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 12 lutego 2015 r w sprawie I C 196/13 oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Następcy prawni zmarłej powódki – T. M., K. M. i U. D. stanowiska w sprawie nie zajęli.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodzić na leży się ze skarżącym, że w sprawie zachodziła przewidziana w art. 401 pkt. 2 kpc podstawa do wznowienia postępowania w sprawie II Ca 350/15 zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 28 maja 2015 r, gdyż w dacie wydania tegoż wyroku powódka już nie żyła (zmarła po wniesieniu apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 12 lutego 2015 r, co miało miejsce 15 kwietnia 2015 r, a zgon nastąpił 25 kwietnia 2015 r), o czym nie wiedział ani Sąd odwoławczy rozpoznający sprawę ani też pełnomocnicy stron.

Skutkiem powyższego było wznowienie postępowania w sprawie II Ca 350/15 i zawieszenie postępowania z uwagi na śmierć powódki postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 12 października 2016 r, a następnie jego podjęcie – postanowieniem tegoż Sądu Okręgowego z dnia 31 stycznia 2017r - z udziałem po stronie powodowej następców prawnych zmarłej powódki, tj. T. M., K. M. i U. D., dziedziczących spadek po Z. M. – na podstawie prawomocnego postanowienia Sądu o stwierdzeniu nabycia spadku – w równych częściach i ponowne merytoryczne rozpoznanie apelacji strony powodowej.

Należy przypomnieć, że apelację od wyroku Sądy Rejonowego w Radomsku z dnia 12 lutego 2015 r w sprawie I C 196/13 wniósł pełnomocnik zmarłej później powódki, zaskarżając go w całości i zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

- art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że odpowiedni stan techniczny budynku, konieczność zabezpieczenia przeciwwodnego fundamentów, właściwe odprowadzanie wód opadowych od budynku są kryteriami warunkującymi zasądzenie odszkodowania na rzecz powódki,

- art. 361 § 1 k.c. poprzez przyjęcie, że zwalenie się lewej ściany kanału naprawczego oraz uszkodzenie posadzki betonowej w budynku gospodarczym należącym do powódki pozostaje w znikomym związku przyczynowym z podtopieniem i zalaniem terenu deszczem nawalnym.

Mając na uwadze powyższe apelujący wnosił o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik pozwanego wnosił o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ponownie rozpoznając sprawę uznał, że apelacja ta jest uzasadniona i zasługuje w całości na uwzględnienie, albowiem podniesione w niej zarzuty naruszenia wskazanych w niej przepisów prawa materialnego są trafne i wywołują skutek w postaci zmiany zaskarżonego wyroku Sądu I instancji.

Słusznie przede wszystkim wywodzi apelacja, że zaskarżony nią wyrok zapadł z obrazą prawa materialnego, tj. art. 67 ust. 1 i 2 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity - Dz.U. z 2013 r., poz. 392 ze zm.).

Szkody wywołane deszczem nawalnym definiuje art. 67 ust. 1 i 2 pkt 5 ustawy, stanowiąc, że ubezpieczyciel odpowiada za szkody powstałe w wyniku opadów deszczu o współczynniku wydajności co najmniej 4. Punkt 4 art. 67 ust. 2 ustawy przewiduje odpowiedzialność za szkody wywołane podtopieniem, za które ustawa uważa szkody powstałe wskutek zalania terenów w wyniku deszczu nawalnego lub spływu wód po zboczach lub stokach na terenach górskich i falistych.

Natomiast w myśl przepisu art. 67 ust. 3 ustawy szkody wywołane deszczem nawalnym ustala się w oparciu o informacje uzyskane z (...). W przypadku braku możliwości uzyskania odpowiednich informacji przyjmuje się stan faktyczny i rozmiar szkód świadczący o działaniu tych zjawisk.

W niniejszej sprawie (...) (...)w P. potwierdził, że w dniu 26 lipca 2011 r. w D. występowały opady deszczu, którego współczynnik wydajności w czasie największego natężenia opadów przekraczał wartość 4,0. W świetle powyższej informacji nie można wykluczyć, że do zniszczeń w budynku powódki doszło na skutek zalania terenu wskutek deszczu nawalnego. Dyspozycja powołanego wyżej art. 67 ust. 3 ustawy pozwala na przyjęcie domniemania faktycznego (art. 231 k.p.c), że do szkody powódki doszło na skutek deszczu nawalnego. Wystarczające jest przy tym, że powstanie szkody w takich okolicznościach jest wysoce uprawdopodobnione. Trzeba bowiem pamiętać, że siły przyrody to zjawiska nieprzewidywalne, gwałtowne i trudne do zbadania po czasie. Dlatego też ustawodawca uprościł sposób dowodzenia, że do szkody w budynkach wchodzących w skład gospodarstwa rolnego objętych obowiązkowym ubezpieczeniem doszło na skutek zdarzeń losowych wymienionych w ust. 1 art. 67 ustawy.

Nie sposób uznać, jak uczynił to Sąd Rejonowy, że domniemanie to zostało obalone opinią biegłego do spraw budownictwa.

Jak zasadnie zarzuca apelacja stan techniczny budynku powódki, ukształtowanie terenu, konieczność zabezpieczenia przeciwwodnego fundamentów, kwestia właściwego odprowadzenia wód opadowych od budynku, struktura gruntu pod posadzką i wokół budynku powódki nie są kryteriami warunkującymi przyznanie powódce ochrony ubezpieczeniowej. Tym samym nie mają one wpływu na ustalenie, czy doszło do powstania wypadku ubezpieczeniowego. Z tego powodu ustalenia biegłego z zakresu budownictwa w zakresie tego, że szkoda w budynku powódki pozostaje w znikomym związku przyczynowym z podtopieniem i zalaniem terenu deszczem nawalnym wobec błędnego przyjęcia przez biegłą, że wskazane wyżej okoliczności dotyczące stanu technicznego budynku i całokształtu okoliczności związanych z ukształtowaniem terenu i sposobu odprowadzania wód opadowych nie są przydatne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy po myśli wskazanych powyżej przepisów cyt. ustawy.

Kluczowa bowiem dla rozstrzygnięcia sprawy – w świetle powyższych przepisów - jest informacja z (...), w oparciu o którą należało ustalić, że bezpośrednią przyczyną sprawczą szkody był występujący w dniach 26 – 27 lipca 2011 r. deszcz nawalny, za którą to szkodę pozwany ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność (art. 361 § 1 k.c.). Na skutek deszczu nawalnego doszło do podniesienia poziomu wód gruntowych i wyrządzenia szkody Z. M..

Sąd Okręgowy w tym składzie w pełni zgadza się więc ze stanowiskiem tegoż Sądu rozpoznającego poprzednio sprawę w innym składzie, że w myśl art. 59 i 72 ustawy ubezpieczeniem obowiązkowym objęte są wszystkie budynki wchodzące w skład gospodarstwa rolnego, za wyjątkiem budynków, których stan techniczny osiągnął 100% normy zużycia oraz przeznaczonych do rozbiórki na podstawie ostatecznych decyzji właściwych organów, co w sprawie niniejszej nie zachodzi.

Zatem uprawnionym jest stanowisko, iż niedopuszczalne jest przy ustalaniu, czy nastąpił wypadek ubezpieczeniowy uwzględnianie okoliczności dotyczących stanu budynku i jego wpływu na sam fakt wystąpienia szkody objętej ubezpieczeniem obowiązkowym.

Sąd Okręgowy uznał więc, że strona pozwana odpowiada na podstawie zawartej umowy ubezpieczeniowej za szkodę wyrządzoną w budynku powódki w związku ze zdarzeniem losowym (ubezpieczeniowym) wskazanym w ust. 2 art. 67 ustawy i dlatego uwzględnił powództwo w całości.

Mając przy tym na względzie, że strona pozwana nie kwestionowała daty powstania szkody oraz jej wysokości, a zgodnie z art. 229 kpc okoliczności niesporne i przyznane przez stronę przeciwną nie wymagają dowodu, należało przyjąć, że naprawa uszkodzonego budynku kosztowała 7.318,50 zł.

Sąd Okręgowy uznał, iż na wysokość szkody doznanej przez powódkę wskutek przedmiotowego zdarzenia poza kosztami przywrócenia budynku do stanu poprzedniego składa się również dochodzona pozwem kwota 369 zł tytułem zwrotu poniesionych przez powódkę kosztów uzyskania informacji wskazanej w art. 67 ust. 3 ustawy w sytuacji odmowy przyjęcia przez pozwanego odpowiedzialności ubezpieczeniowej (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 września 1975 r. w sprawie I CR 505/75 - niepubl. Lex 7747 oraz uchwała Sądu Najwyższego z 18 maja 2004 r. w sprawie III CZP 24/04 - Prok. i Pr. 2005/1/32).

Z uwagi na to, że pierwotna powódka Z. M. zmarła po wniesieniu apelacji dochodzona pozwem kwota powinna być zasądzona w równych częściach na rzecz jej spadkobierców, dziedziczących spadek po 1/3 części. Żaden bowiem z tych spadkobierców nie cofnął apelacji ni też nie zajął w sprawie innego stanowiska niż spadkodawczyni.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania oraz powołane w nich przepisy Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 412 § 2 kpc zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwoty po 2.562,50 zł oraz w konsekwencji tego na podstawie art. 98 k.p.c. orzekł o kosztach procesu za postępowanie przed sądem pierwszej instancji, obciążając pozwanego zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu tymi kosztami na rzecz powodów solidarnie.

O kosztach postępowania apelacyjnego między stronami orzeczono także na zasadzie art. 98 kpc (koszty opłaty sądowej od apelacji i koszty zastępstwa procesowego).

Skarga odniosła zatem skutek w postaci jedynie zmiany osób uprawnionych, na rzecz których powinno być zasądzone sporne odszkodowanie,

Natomiast w całym pozostałym zakresie, kwestionującym zasadę powództwa, podlegała oddaleniu jako nieuzasadniona na podstawie art. 412 § 2 kpc ze względów wcześniej wskazanych, wskazujących jednocześnie na słuszność zarzutów apelacyjnych.

SSA w SO Grzegorz Ślęzak

SSO Jarosław Gołębiowski SSR Magdalena Wojciechowska